

AZ ALVÁLLALKOZÓ KÖZVETLEN SZERZŐDÉSKÖTÉSÉNEK HATÁSA A FŐVÁLLALKOZÓI SZERZŐDÉSRE

Amennyiben a teljesítésére a fővállalkozóval megkötött alvállalkozó szerződés keretén belül került sor, a fővállalkozói szerződés módosítása nélkül az alvállalkozó által utóbb a megrendelővel ugyanarra a műszaki tartalomra megkötött „önálló” vállalkozói szerződés teljesítése lehetetlenült (*Ptk. 312. §.*).

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás szerint az alperes 2004. december 31-én ajánlati felhívást tett közzé a K. Község területén elvégzendő szennyvízhálózat építési munkálatokra vonatkozóan. A részletezés szerint a munkaárok földkiemelése, földvisszatöltés, tömörítés, földtörmelék felrakása, elszállítása, talajjavító részek készítése, csatornacső beépítése földárrokba, átemelő szivattyúakna építése, tisztító akna építése, útalap beton bontása, stabilizált réteg készítése, aszfaltok bontása, hengerelt aszfalt kopóréteg készítés, aszfaltvágás munkarészekből állt. A közbeszerzési eljárás nyerteseként az alperessel 2005. március 16-án az O. H. Kft. kötött szerződést, amelyben a bruttó vállalkozói díj 87.500.000,- Ft-ban került meghatározásra. Az O. H. Kft. a perben nem álló K. K. Kft-vel 2005. március 18. napján alvállalkozói szerződést kötött. A szerződés szerint elvégzendő munkák a gerinccsatornák megépítésében, a bekötőcsatornák minden ingatlan telekhatáráig való építésében, valamint a nyomóvezetékek kiépítésében voltak. A vállalkozói díjat 41.700.000,-Ft-ban határozták meg a felek, amely később módosításra került.

A K. K. Kft., mint fővállalkozó és a felperes, mint alvállalkozó között 2005. március 25-én alvállalkozói szerződés jött létre K. település szennyvízcsatorna hálózatának kivitelezési munkálataira. A felperes e szerződésben alvállalkozóként azon munkálatok egy részének a kivitelezésére vállalkozott, melyekre nézve a K. K. Kft. alvállalkozói szerződést kötött az O. H. Kft-vel. A szerződések megkötésének időpontjában az O. H. Kft. 49 %-os üzletrésszel rendelkezett a felperesi gazdálkodó szervezetben. A felperes által megkötött szerződésekhez a tulajdonosok hozzájárulására nem volt szükség.

E szerződéseken kívül az alperes korábbi polgármestere a felperes 2005. április 4-i ajánlatát követően 2005. április 8-án szerződést kötött a felperessel 17.000.000,-Ft bruttó vállalkozói díj mellett a bekötővezetékek telken belüli megépítésére a telekhatártól a tisztítónyílás felállásáig, valamint a vízelvezetés biztosítására és a járdák és árkok helyreállítására. A polgármesternek a képviselőtestülettől a szerződéskötésre nem volt felhatalmazása, ezzel kapcsolatban a közigazgatási hivatal utóbb törvényességi észrevételt is tett.

Az alperesi volt polgármester és a felperes között létrejött szerződés megvalósítására a szerződésben rögzítettektől eltérő műszaki tartalommal került sor, a felperes által ténylegesen elvégzett munkák értéke 7.047.455,-Ft.

A felperes keresetében 17.000.000,-Ft és ezen összeg után 2006. szeptember 30. napjától járó kamatok megfizetésére kérte az alperest kötelezni a 2005. április 8-án kötött vállalkozási szerződésre hivatkozva. Előadta, hogy az általa elvégzett munkákkal kapcsolatban az alperes kifogást nem emelt, pótmunkákat a felperesnek nem kellett elvégeznie, hiánypótlásra való felhívást az alperes nem intézett a felperes felé és szavatossági igényeket sem érvényesített. Kifejtette, hogy álláspontja szerint a 2005. április 8-i szerződésben vállalt munkák elkülönültek az alperes, valamint az O. H. Kft. között a közbeszerzési eljárás eredményeként 2005. március 16. napján megkötött szerződésben meghatározott munkáktól. Ezzel kapcsolatban utalt a felperes és az alperes, valamint az alperes és az O. Kft. között létrejött szerződésre, a közbeszerzési értesítőre, az O. Kft. által a perben adott írásbeli tájékoztatásra, valamint a 38/1995. (IV.5.) Kormányrendelet 2. §. 22. pontjában írtakra.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Egyrészt hivatkozott arra, hogy a peres felek között létrejött szerződés érvénytelen, mert az közbeszerzési eljárásnak kellett volna megelőznie, valamint az aláíró polgármesternek nem volt a képviselőtestülettől felhatalmazása a szerződés megkötésére és a szerződést a jegyző sem látta el ellenjegyzéssel. Utalt arra, hogy e törvényességi kifogásokat tartalmazta a közigazgatási hivatal észrevétele is. Álláspontja szerint a szerződéssel kapcsolatos teljesítésigazolás a szerződés 9. pontjában írtaknak nem felelt meg, mert azt az alperes műszaki ellenőre, a Sch.Kft. nem írta alá.

Másrészt azzal védekezett, hogy a perbeli szerződés szerinti munkák részét képezik az O. Kft-vel a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződésnek, így az alperes a kétszeres fizetésnek tenné ki magát, ha ugyanazokért a munkákért a fővállalkozónak és a felperesnek is vállalkozói díjat fizetne.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7.047.455,-Ft vállalkozói díjat, valamint ezen összeg után 2006. szeptember 9. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest az állam javára 526.950,-Ft feljegyzett illeték, az alperes javára 210.000,-Ft perköltség megfizetésére azzal, hogy 373.050,-Ft eljárási illetéket az állam visel.

A megyei bíróság nem találta alaposnak az alperes szerződés érvénytelenséggel kapcsolatos védekezését. Megállapította, hogy a képviselőtestületi jóváhagyás és a jegyzői ellenjegyzés hiánya önmagában nem teszik érvénytelenné a perbeli szerződést. Álláspontja szerint az önkormányzattal szerződést kötő jóhiszeműen eljáró szerződő félnek nem kell tudakozódást végeznie amiatt, hogy a polgármesternek van-e felhatalmazása a képviselőtestülettől a szerződés aláírására. Rámutatott, hogy a gazdasági élet forgalmának biztonságát veszélyeztetné, ha az önkormányzat utólag eredménnyel hivatkozhatna arra, hogy a polgármester nem rendelkezett felhatalmazással a szerződés megkötésére. Hangsúlyozta, hogy a szerződés alapján a felperes részéről a teljesítés megtörtént és a kivitelezés betölti a funkcióját. Utalt a BDT 2008. évi 5. számában 85. szám alatt közzétett jogesetre. Kifejtette, hogy a

közigazgatási hivatal törvényességi észrevétele a jegyző ellenjegyzésével kapcsolatban ugyan hivatkozott a helyi önkormányzat rendeletére, ilyen rendelkezést azonban az önkormányzatokról szóló törvény nem tartalmaz, így a törvényi rendelkezésre figyelemmel a polgármester törvényben előírt jogosultságait kívülálló felé a jegyző nem korlátozhatja. Kifejtette, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint teljesebbé ment szerződés esetén a közbeszerzési eljárás megsértése a szerződés érvényességét nem érinti. Így érdemben azt nem vizsgálta, hogy a peres felek szerződését illetően volt-e szükség közbeszerzési eljárás lefolytatására.

A megyei bíróság nem találta alaposnak az alperes azon védekezését sem, mely szerint a peres felek szerződése, valamint az alperes és az O. Kft. között a közbeszerzési eljárás eredményeként 2005. március 16. napján kötött szerződés egymáshoz képest átfedést mutat. Ezzel kapcsolatban P. I. tanúvallomását fogadta el az O. H. Kft. írásbeli közlésével szemben. Erre, valamint H. Zs., Zs.R., L. A. és H.F. tanúk vallomásaira figyelemmel azt állapította meg, hogy az O. Kft. a telekhatáron belüli munkákat nem végzett. Rögzítette, hogy az O. H. Kft. alvállalkozójaként eljáró K. Kft. is csak kizárólag a telekhatáron kívül végzett munkákat. Az O. Kft. és az alperes között létrejött generálkivitelezői szerződés nem tartalmazta a telken belüli munkálatokat és az árkok tisztítását.

Az elsőfokú eljárás során beszerzett igazságügyi építész szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a telekhatáron belüli munkálatokat kizárólag a felperes végezte el. A felperesi kivitelezés megvalósult, átvételre került, funkcióját rendeltetésszerűen betölti, így a megyei bíróság álláspontja szerint annak nincs jogi jelentősége, hogy a teljesítésigazolást nem a műszaki ellenőr, hanem a polgármester írta alá. Ugyanakkor az igazságügyi szakértői véleményben írtak alapján megállapítható volt, hogy a felperes a munkákat nem a szerződésben írtaknak megfelelően végezte el. Ennek oka az volt, hogy az utcai munkák is eltértek a tervtől. A felperesnek a bekötéseknél kevesebb munkát kellett végeznie, az árok- és nyílástisztítás elmaradt, továbbá a felszámított földmunkálatok és elszállítás más tételekben is szerepeltek. A felperes által elvégzett munkák tényleges ellenértékét az elsőfokú eljárásban beszerzett igazságügyi építész szakértő véleménye alapján 7.047.455,-Ft-ban állapította meg és ennek megfizetésére a Ptk. 389. §-a alapján kötelezte az alperest.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérte akként, hogy az ítéletábra az alperest a kereseti követelésnek megfelelően 17.000.000,-Ft tőke és ezen összeg után 2006. szeptember 9. napjától járó kamatok megfizetésére kötelezze.

Hivatkozott arra, hogy a felek általánydíjas szerződést kötöttek egymással, mely szerint a nettó vállalkozói díj 17.000.000,-Ft. Az alperes az elvégzett munkákat átvette, de a szerződés szerinti díjat nem fizette meg. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú eljárás során beszerzett szakértői vélemény alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a telekhatáron belüli munkákat a felperes végezte el. Sételmezte, hogy a szakértőnek a felperes által elvégzett munkák ellenértékére vonatkozó megállapítását a bíróság annak ellenére fogadta el, hogy a perbeli szerződés kifejezetten általánydíjas megállapodás

volt, tételes elszámolásra a felek között nem került sor, a szerződéssel kapcsolatban tételes költségvetés nem készült. Ezzel kapcsolatban utalt a BH 2004.322. számú eseti döntésre. Álláspontja szerint a szakértő megállapítása e vonatkozásban azért is megkérdőjelezhető, mert az nem a helyben szokásos építési árakból indult ki. Utalt arra, hogy a perbeli vállalkozási szerződés 3. pontja szerint a felperesnek nem kizárólag építési munkálatokat kellett elvégeznie, ebből következően pedig a vállalkozói díj sem kizárólag az építési munkálatokra vonatkozott. Előadta, hogy a szakértő egy hiteles iratnak nem minősülő vélelmezett költségvetésből indult ki véleménye elkészítésekor, ez pedig azért sem vezethetett helyes eredményre, mert a tételes költségvetésen alapuló vállalkozói szerződés és annak utóellenőrzése nem azonosítható az általánydíjas szerződés alapján készült munkák szerződési és utóellenőrzési feltételeivel. Fenntartotta azt az előadását, hogy álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban kirendelt igazságügyi szakértőnek nem volt kompetenciája a perbeli szennyvíztisztítási, szennyvízelvezető létesítmények építési munkálataira vonatkozóan.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes is fellebbezést terjesztett elő, amelyben annak megváltoztatását, a felperes keresetének teljes körű elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Fenntartotta azon előadását, mely szerint a felperes kereseti kérelmében és az elsőfokú eljárás során beszerzett szakvéleményben meghatározott munkálatokat az O. H. Kft-nek kellett elvégeznie, így a kereseti kérelem olyan teljesítésen alapul, amely az O. H. Kft-vel 2005. március 16. napján kelt vállalkozási szerződés keretében elvégzésre és kifizetésre került. Utalt arra, hogy a közbeszerzési eljárás tárgyává tett tervdokumentációk egyértelműen a bekötőcsatornák telekhatáron belül 1 méterig történő kivitelezését - és nem a telekhatárig történő - kiépítést írták elő. Az a körülmény, hogy az O. Kft. saját alvállalkozójával, a K. Kft-vel már csak a telekhatárig történő kivitelezésre szerződött, illetőleg a K. Kft. és a felperes közötti alvállalkozói szerződés is csak telekhatárig történő kivitelezésről szól, a jelen per eldöntése szempontjából nem bír jelentőséggel, mert az az alperes és az O. Kft. között kötött szerződés tartalmát nem módosította. Kifogásolta, hogy a bíróság az O. Kft. írásbeli nyilatkozatával szemben P. I. tanúvallomását fogadta el annak ellenére, hogy a tanú érdektelennek nem tekinthető, mert a felperes szervezetében 49 %-os üzletrésszel rendelkező O. H. Kft. cégvezetője. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor az alperes és az O. Kft. között létrejött szerződés tartalmának meghatározásával kapcsolatban a büntetőeljárás hatálya alatt álló volt polgármester Zs. R. tanúvallomását fogadta el. Utalt arra, hogy a megyei bíróság figyelmen kívül hagyta az illetékes közigazgatási hivatal törvényességi ellenőrzését, amely a szerződéssel kapcsolatos jogszabálysértéseket álláspontja szerint egyértelműen rögzítette.

Az ítélet tábla a másodfokú eljárásban beszerezte a Sárvári Városi Bíróság előtt 2.B.105/2008. számú büntetőügyben készült, a 40/2006.bü. számú nyomozati iratok 13. kötetében elfekvő, az eljárás nyomozati szakaszában dr. L.Gy. által készített igazságügyi szakértői véleményt, valamint a bírósági szakban 62. sorszám alatti F. G. és Cs. E. igazságügyi szakértők által készített igazságügyi szakértői véleményt.

A dr. L.Gy. által készített igazságügyi szakértői vélemény szerint a közbeszerzési pályázat kiírásához felhasznált tervdokumentáció és a pályázat, valamint a pályázat nyertesével kötött vállalkozási szerződés a szakmai gyakorlatnak megfelelően magában foglalta az árkok, járdák helyreállítását, továbbá a telekhatáron belüli 1 méteres tisztítónyílással rendelkező vezetékszakaszt. A szakértői vélemény szerint az al- és szubvállalkozói szerződésekben megjelenő azon kitétel, hogy „a bekötőcsatornák építése ... a szerződés megkötésekor már meglévő minden ingatlan telekhatáráig” történik, a műszaki gyakorlattal és a műszaki logikával ellentétes, ez egy variánsként azért kerülhetett a szerződésbe, mert egy olyan korábbi munka szerződését használták mintának, ahol házi átemelőkre volt szükség.

A Cs.E. és F.G. által készített igazságügyi szakértői véleményben rögzítették, hogy az elsőfokú eljárásban beszerzett Sch. Kft. tervének műszaki leírása szerint a lakossági bekötésekre az alábbiak vonatkoztak: „a megbízás alapján a házak csatornabekötését is meg kell tervezni, a bekötővezetékek tervezett lejtése (ez a minimális esés) 10‰. A bekötések bekötőidommal végződnek, amelyek a telekhatáron belül 1 méterre kerülnek kialakításra. A bekötőidomok végét ideiglenesen le kell dugózni. A gerincevezetékhez történő csatlakozás a tisztítóaknáknál, vagy a csomópontokban történik... A községrészben megtervezett bekötések száma: gravitációs 232 db...”. A szakértő rögzítette, hogy ez a mennyiség megegyezett a pályázatban szereplő összeggel a gravitációs házi bekötések számát illetően. Az O.Kft. szerződésének tartalmával kapcsolatban megállapította, hogy annak 2.16. pontja a házi bekötésekkel kapcsolatban a következőket tartalmazta: „a házi bekötések kivitelezése a gerincevezeték építéssel együtt történik. A házi bekötés helyét, magassági vonalvezetését a lakóval írásban egyeztetjük, a kivitelezés során a lakók kéréseit figyelembe vesszük. Mivel a kiviteli terv általában nem tartalmazza a lakóingatlanok szennyvízcsatorna kitörésének szintjét, ezt egy szakasz munkába vétele előtt ingatlanonként felmérjük és a bekötést a lakó számára legkedvezőbb helyen építjük ki...” A 2.17. pont szerint pedig „a csatornaépítés után a besározott burkolatot, a megrongált járdát, kapubejárót, vízelvezőtő árkot stb. minimálisan az eredeti állapotnak megfelelő minőségben helyreállítjuk. Az építés során érintett területen törekszünk a növényzet, fák stb. védelmére (átültetés), illetve az eredeti állapot szerinti helyreállításra (tulajdonosokkal történő egyeztetés alapján)”.

A szakértői vélemény az 1.9. pont alatti kérdésre adott válaszban rögzítette, hogy a felperes és az alperes között létrejött szerződés tartalma átfedésben van a közbeszerzési eljárásban megkötött szerződéssel.

Tekintettel arra, hogy a másodfokú eljárásban beszerzett igazságügyi szakértői vélemények ismertetését követően a felek nem vitatták a szakértő ténymegállapítását az alperes és az O. Kft. között a közbeszerzési pályázat eredményeként megkötött szerződéses ajánlat 2.16. pontjával kapcsolatban, az ítéletábra azt állapította meg, hogy a peres felek között kötött szerződés, valamint az alperes és az O. Kft. között a közbeszerzési pályázat eredményeként létrejött szerződés egymással átfedésben van. Ezzel a megállapítással az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában írtakat módosítja.

Az így módosított tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete az érdemi felülbírálatra alkalmas.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ítélet tábla a fellebbezési kérelmek keretei között (Pp. 253. §. (3) bekezdés) bírálta felül és megállapította, hogy a felperes fellebbezése nem alapos, míg az alperes fellebbezése az alábbiak szerint alapos:

Előrebocsátja az ítélet tábla, hogy sem a felperesi fellebbezés, sem az alperesi fellebbezés érdemben nem támadta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, mely szerint az alperes és a felperes között 2005. április 8-án megkötött szerződés érvényes. Az alperes fellebbezésében ugyan utalt arra, hogy a megyei bíróság az illetékes közigazgatási hivatal törvényességi ellenőrzését figyelmen kívül hagyta és a szerződés érvénytelenségével kapcsolatos állításait csak a már általa is hivatkozott a Sárvári Városi Bíróság előtt 2.B.105/2008. szám alatt folyamatban lévő büntetőeljárás befejeztével tudná megfelelően bizonyítani, konkrét fellebbezési kérelmet e körben nem terjesztett elő. Megjegyzi az ítélet tábla, hogy a törvényességi ellenőrzés során tett megállapításokat a megyei bíróság nem hagyta figyelmen kívül, azokat az ítéletében értékelve jutott arra az álláspontra, hogy a 2005. április 8-i szerződés érvényes.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla – az alperesi fellebbezésben foglaltakra is figyelemmel – elsősorban azt vizsgálta, mennyiben állapítható meg, hogy a közbeszerzési eljárás eredményeként kötött szerződés átfedést mutat a felperesi követelés alapjául szolgáló szerződéssel.

Az elsőfokú eljárás során 25. sorszám alatt beszerzett igazságügyi szakértői vélemény ezzel kapcsolatban megállapítást nem tartalmaz, mindössze azt rögzíti, hogy a vizsgálat tárgyává tett munkálatokat ténylegesen a felperes végezte el, a megvalósult munkák bekerülési költsége bruttó 7.047.455,-Ft. A másodfokú eljárásban beszerzett, a büntetőeljárás során készült igazságügyi szakértői véleményekben írtak alapján az állapítható meg, hogy a perbeli szerződésben meghatározott munkák részét képezték az alperes és az O. Kft. között létrejött szerződés műszaki tartalmának. A Dr. L. Gy. által készített szakvélemény 1.8. pont kérdésére adott válaszból szintén az következik, hogy legalábbis logikátlan, hogy a munkákat a közbeszerzési pályázat nyertese az O. Kft. kizárólag a telekhatárig végezte volna el. A F. G. által készített igazságügyi szakértői vélemény 84. oldalán pedig kifejezetten idézi az O. Kft. és az alperes közötti szerződés műszaki tartalmát a házi bekötésekre vonatkozóan. Ugyanezen szakvélemény 107. oldalán az igazságügyi szakértő egyértelműen arra a megállapításra jutott, hogy a két szerződés műszaki tartalma egymás között átfedést mutat.

Azt kétségtelen, hogy a peres felek között önálló szerződés kötött, de a perben az nem nyert bizonyítást – erre sem az alperes, sem a felperes nem hivatkozott -, hogy az alperes és az O. H. Kft. között kötött fővállalkozási szerződés akként módosult volna, hogy egy többoldalú – az O. H. Kft., az alperes és a felperes részvételével kötött – megállapodás eredményeként a felperes önálló pozícióban, önállóan kellett volna, hogy elvégezze azt a munkát, amelyre egyébként a fővállalkozási szerződés alapján az

O. H. Kft. volt köteles. Az alperes és az O. H. Kft. között létrejött szerződést nem módosította a perbeli szerződés.

Tényként állapítható meg az is, hogy a 2005. március 16-i fővállalkozási szerződésben az O. H. Kft. műszaki vezetőjeként nevesített S. P. egyúttal a felperes ügyvezetője is volt a perbeli időszakban. Ebből azonban nem következik az, hogy S. P. a felperes képviselőjében eljárva egyúttal az O. H. Kft. képviselőjeként is nyilatkozott, tekintettel arra, hogy az O. H. Kft. vonatkozásában képviselői joggal nem rendelkezett.

Az O. Kft. és az alperes között létrejött fővállalkozási szerződés utólagos módosításának ellentmond az a tény is, hogy a fővállalkozó O. H. Kft. az e szerződés alapján járó díjigényét nem szállította le, az – nem vitatottan – az alperes részéről az O. H. Kft. felé hiánytalanul teljesítésre került.

Hangsúlyozza az ítéletábra, hogy a két szerződés tartalmának egybevetésekor nem az érdekelt tanúk vallomásának, hanem annak van kiemelt jelentősége, hogy a fővállalkozói szerződés műszaki tartalmára vonatkozó, az igazságügyi szakértő által tett ténymegállapítást (Sárvári Városi Bíróság 2.B.105/2008/62. szám alatti igazságügyi szakértői vélemény 84. oldalán a pályázati ajánlat 2.16. pontjával kapcsolatban kifejtettek) a felek az eljárás során nem vitatták. Az elsőfokú eljárás során csatolt 2005. március 16-i fővállalkozási szerződés 2. pontja szerint pedig a pályázati ajánlatban meghatározott tartalom képezte a fővállalkozási szerződés műszaki tartalmát.

Mindezek alapján tehát az állapítható meg, hogy a fővállalkozási szerződésben vállalt műszaki tartalom szerinti munka teljesedésbe ment, kifizetésre került. A fővállalkozó pedig ahhoz nem járult hozzá, hogy az általa kötött szerződés tartalmát módosítva a műszaki tartalom egy részét képező munkákat a felperes önálló szerződés keretein belül lássa el. A teljesítésre tehát a fővállalkozási szerződés alapján került sor és e szempontból annak nincs jelentősége, hogy a munkákat ténylegesen a fővállalkozó, vagy a vele alvállalkozói kapcsolatban álló felperes végezte-e el.

Különösebb magyarázatot az nem igényel, hogy amennyiben a teljesítésre – az O. Kft-vel kötött alvállalkozói szerződés alapján – a fővállalkozási szerződés keretén belül került sor, az alperes és a felperes között utóbb, 2005. április 8-án kötött szerződés alapján a felperes már teljesíteni nem tudott, az általa vállalt teljesítés a korábbi megvalósulás miatt lehetetlenült (Ptk. 312. §.).

A peres felek által nem vitatott igazságügyi szakértői ténymegállapításra figyelemmel további szakértői bizonyítás sem szükséges, mert ez alapján a perbeli szerződés, valamint a fővállalkozási szerződés műszaki tartalma közötti átfedés egyértelműen megállapítható.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdés alapján megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

(Győri Ítéltábla Gf.IV.20.288/2009/12.szám)